

Grunder och huvudargument

Klagandena har åberopat följande grunder till stöd för sin talan:

- Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att tillämpa en felaktig rättsnorm när den fastställde att det förelåg en konkurrensbegränsning genom syfte.
- När tribunalen fastställde en konkurrensbegränsning genom syfte gjorde den sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att gå utöver ramen för sin obegränsade behörighet.
- När tribunalen fastställde en konkurrensbegränsning genom syfte gjorde den sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att åsidosätta sin motiveringsskyldighet.
- Tribunalen gjorde en uppenbart felaktig bedömning av den bevisning som förelåg i handlingarna i målet, vilket ledde till en missuppfattning av bevisningen, när tribunalen fann att det påstådda gemensamma syftet har stöd i annan bevisning.
- Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att tillämpa en felaktig rättsnorm och missuppfatta bevisningen när den fann att Philips deltog i en enda fortgående överträdelse som helhet och därför skulle hållas ansvarigt för denna.
- Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att tillämpa proportionalitetsprincipen på ett felaktigt sätt och genom att underlåta att utöva sin obegränsade behörighet genom att underkänna Philips argument att den tillämpade faktorn avseende överträdelsens allvar inte var proportionerlig i förhållande till Philips roll i denna överträdelse.

Talan väckt den 3 mars 2017 – Europeiska kommissionen mot Kungariket Belgien

(Mål C-110/17)

(2017/C 121/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: W. Roels och N. Gossement)

Svarande: Kungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Kungariket Belgien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 63 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 40 i EES-avtalet genom att upprätthålla bestämmelser enligt vilka – vad gäller beräkning av inkomster hänförliga till fastigheter som inte är uthyrda eller uthyrda till fysiska personer som inte använder dem för yrkesverksamhet eller till juridiska personer som upplåter dem till fysiska personer för privata ändamål – beskattningsunderlaget beräknas på grundval av värdet enligt fastighetsregistret när det gäller fastigheter som befinner sig inom landet, men på grundval av det verkliga hyresvärdet när det gäller fastigheter i utlandet, och
- förplikta Kungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att Belgien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 63 FEUF och artikel 40 i EES-avtalet.

Enligt kommissionen har Belgien visserligen försökt att avsluta fördragsbrottet. Kommissionen anser dock att det är styrkt att fördragsbrottet förelåg vid utgången av den tvåmånadersperiod som fastställdes i det motiverade yttrandet, det vill säga den 26 mars 2012.
